

ڪاني داله نوستووه ڪان

فريا يوونسي

۱۰ شوباتي ۲۰۲۴ ڇپڙوڪ

دهمهوي ته نيا ٿه وهنده بزانيت ڪه شاريڪي وا، ڪه وتووه ته ڪوئي بنڪي زهينم ڪه وا ٿييدا ڪامه به زموره زمي جيهانه هه ر ڊيت و دهچيت، پي ٿه وهي ڪه س ٿاماڙه به نووڪه زامتيڪيشي بڪات. دهمهوي ته هه ر ٿه وهنده بزاني، ٿه و "زماڪان" ه له شوئيئيڪي وهه ها هه لڪه وتووه ڪه هه ميشه ٿييدا هه ست ده ڪه يت گه ريدهيه ڪيت و ته نيا چاوهر وانيت، ڪاتي روشتنت، ڪاتي ده ربا زيوونت بگات. نه ڪ بلبي زيندانتيڪ پي، نا. ٿه وهنده ي ٿه وي پره له سه رخوشبووني هه ناوي ٿاده ميزاد، جييه ڪي تر شڪ نابهيت ڪه ميڪ خوت بڪاته وه له هه ر بيرورايه ڪي جياواز له وه: شاريڪي پر له هه ناوي پشڪوتووي ڪه سانتيڪ ڪه يه ڪسه ر دهردت پيشان ده دن و ده رمانيشن. ٿه مه

سەرخۆشبوونىكى دوولايەنەى پېۋەيە كە ئەگەرچى لايەننىكى ھەتا بلىنى پوۋچە و پىرە لە نائومىدى، بەلام لايەننىكى دىكەى ھەيە كە -دەلېن- بە گىرانبەھى زاربەزارى ئەم ئازارە، دەتوانىن داپىرەى توراۋى شار، "داهوو"، بگەپنېنەۋە و دالە نوستوۋەكانى ژىر شارى، پى بە ئاگا بېنېنەۋە.

بەلام من ئىتر ۋەرەز بووم لە گىرانبەھى زاربەزار و خەرىكم ھەموويانت لەسەر ھەوا بو دەنوسمەۋە، لەسەر ھەوا. لەوانەشە ھەزاران نىشانە لەم گىرانبەھى ۋەنەدا ھەبن، كە تەنبا ئەو داپىرە لى تىبگات و پەردە لەسەر نەپنېيەكانى ھەلبىگىت؛ كەۋاتە دەپى كارت بە پىشوداكردى رىستەكانم نەبىت و ئەۋەى لەسەر ئەو مولوكوۋولانە بو ت جى دىلم، توش رىك ئەۋە بخوئىتەۋە. بەشكەم بە ھەموومانەۋە بتوانىن ئەو شارە، لەژىر ئەو زەۋىيەى ۋا پىش شەقارشەقارىۋونى برىنەكانى، خۆى گرمۆلە كرد بەسەر كوۋچە و كۆلانە ۋرېنەكانىدا، ھەتا بتوانىت بىكات بە كان و بە بوۋزاندەۋەى بەردەۋامى، بىپارىزىت، راجلە كىنېن.

دەپى ھەموو ئەم رىستانە ۋ رووداۋە ناۋاخنكراۋەكانى، كتومت ۋەك خۆى بخوئىندرىنەۋە، دەپى بە دروستى ئامازە بە ئامارەكان و ئاكارەكانى ئەۋى بىكرىت و ۋەھا لەبىزى گىرانبەھى كە ۋ قورسايى بەسەرھاتەكان، بىپارىزىن، كە داھوو، لەگەل بىستى بەكەم رىستەكانى ئەم بەسەرھاتە، خىرا خۆى تەيار بىكاتەۋە بو گەرانەۋە بەرەۋ كە لە كاۋلەكانى ئەو دەفەرە ۋ ھەر گرمەگرى ھەنگاۋىكى نىكبوونەۋەى لە پەراۋىزەكانى شار، زرمەزرمىك بىخاتە نىۋ دلى نووستوۋانى كان.

ئىستاش پىم ۋايە دەپى نىۋنېشانى داھووت پى بدەم، ھەرچەند دەزانم ئەۋەندە پوختە نىم كە بتوانم لەسەرىكە ئامازە بە ھەموو خالەكانى بىكەم. بەلام پىۋىستە لە نىۋان رىستەيە كىشدا بىت، ھىمايەكى داھوو، ھەر ھەبىت. بوۋە پىۋىستە خوت بە باشى ئامادە بىكەت بو نىكبوونەۋە لە ۋ ھەموو ۋدەمەى لەم ۋرەكە گىرانبەھى ۋەنەدا، لەگەل ھەوا، دەپزىن بەسەر ئاۋەزندا. پىۋىستە بىھىنېتە بەرچاوت كە شارىكى پەرتى لە پەسىۋان كەوتوۋى جوگرافىيەكى دوور، ۋا ھەلكەوتوۋە ھەتا رۆژىك لە رۆژان ژنىكى بىسىبەرى تىدا ۋن بىت. بەلى، زار بە زار پىم گەشىتوۋە كە داھوو لەمىژ سالى بوۋە، بىسىبەر بوۋە ۋ دەلېن گوايە سىبەرەكەى لە دارستانەكەى نىك شار، لە لقوۋى داربەروۋىەكى پىر ئالاۋە ۋ لە بەرى داكەنراۋە.

چوۋەتە دەم ئەشكەۋتىك بو چىنېنەۋەى نىرگىزە كىۋىيەكان كە سوپاى سالىحان بىكاتە چا. لەمىژ بوۋە بە نىرگىزى ئەو ئەشكەۋتەنە فىر بوۋە ۋ بو ھەر كەسىكى خانەدانەكەى، شتىكى پى ساز كروۋە. تەنبا نەيزانىۋە ئەو نىرگزانە بدات لە بەرۋىكى كى، بەرۋىكى كەسى بە شىۋاى نىرگىزى

ئەو كوئىستانانەى دالەھوو نەزانىوہ. گوايە ھەمىشە خۆى، پىش نووستن گىپراوتىيەوہ بۇ رۆلەكانى: كاتىك يەكەم جار، سوارچاكە تىژتېپەرەكە دەبىنيت لە دۆلەكانى قەلاوارىدا بۇ تەختكردىنى پىدەشتە قىرسىچمەكەى زەھاو، پۆلىك دالى شوئىن خۆى خستووہ؛ چلە نىرگىزىك، لە نىوەرۆو لەنىو ئارەقەى پەنجەكانى داھوو، خووساو، چاوەرى بووہ. تەپوتۆزى سوارچاك، چلەنىرگىز دەخاتە ھەلەكەسەما لە لەپ دەستىدا. داھوو ئانوسات دەوہستىت و ئاورپىكى مەند لە غارغارىنى ئەسپەشىي سوارچاك دەداتەوہ و دەزانىت، ئەو غارغارىنە فشەيە، بەوزووانە بەرگە ناگرىت، سوارچاك. نا، ھىندى نەماوہ بە بۆنى نىرگىز دامركىتەوہ و بگەرپتەوہ بەرەو ھەناوى پىكراوى. خىرا لەسەر تەختەبەردىك ھەلدەكورمىت، پىكراو ھەناوى داھوو بە رىمبەرمى ئەسپەشىي سوار، بە گەردەلوولى دەورى نالەكانى. كەچى رووى نىگامى دەكاتە پىچەوانەى رەوتى سوارچاك و دەژمىرپىت: يەك، دوو، سى، چ... ھىندە باوہرى بە بۆنى پىرۆزى نىرگىز ھەبووہ، دلى نايەت بگاتە كۆتايى چوار و نىرگىزەش كە ئەوہ دەزانىت، پىش كۆتايى چوار، سوارچاكى بۇ دەخاتەوہ بەردەمى، بە ھەمان غارغارىن، ھەمان لەز، بە ھەمان تەپوتۆزەوہ. دەلپن؛ خۆى گىپراوتىيەوہ داھوو، لەو كاتەدا كە ئەسپەشىي سوارچاك لەنىو تەپوتۆزەكەى بەردەمىدا دەكەوتتە حىلەحىل، ھەرەشەيەك لە خۆر دەكات، خىرا مىلى بشكىنيت و لەو پەرانە ئەودىو بگەوتت. جا بېھىنە بەرچاوى خۆت، زەردەپەرىكى ئاومىد لە بەرىەككەوتنى دوو دلدارى تاهەتاپى؛ تەپوتۆزىكى بېھىوا، لە شاردنەوہى رامووسانىك كە رەنگە ئانوساتىك روو بدات؛ پۆلىك دالى تىژتېپەرى شەودەھندە كە ناتوان بەرگەى ھىچ تىشكىكى ئەو سەردەمەى سەر زەوى بگرن؛ ئەسپەشىيەكى بىلمووز كە چىتر ناتوانىت بەر بە ھۆشى سوارچاكەكەى بگرىت و... داھوويەكى بىجوغرافيا كە تەنيا چارەى لە رۆچوون بەنىو زەويدا دەبىنيتەوہ بۇ وەچەخستنەوہ، بۇ مانەوہ. بېھىنە پىشچاوت؛ ھەزار سوارچاك لەو دۆخەدا كە نووساون بە گەردنىكى زىرىنى ژىدەھندەدا، چۆن دەتوانن دەرباز بن لەو تلىشانە كە ھەرىەكەو حوكمى خلوڤوونەوہى ئادەمىزاد دەكەن بەرەو بن، بەرەو ژىرى ھەرچى لەم جىھانەيە وا رووبەرەكانى پەراوتىز خراون. بېھىنە پىشچاوت رۆژىك لە رۆژان، جا ئەگەر دواى ھەزاران سالىش بىت، خەوتىكى مەند، بە ئاھۆيەك، دانىشتووانى ئەو دەقەرە نەباتەوہ بۇ بنباخەلى مەخمەلىنى داھوو، لەژىر ئەو ھەموو مەخمەلەى جىھاندا، نەيانخاتە نىو لىنگى ژىدەھندەى بە ھەموو ئاسەوارە نەگبەتەكانىيەوہ بۇ درىژەدانى مروڤ بە ژيان، چى دەبىت؟

سوارچاک کاتیک ئەسپەکهی له بەردەم تەختە بەردە کەدا، دەکەوتتە حیلەحیل، دەزانیت نووتە کێکی لەبەرە که بە هەزاران تیشکی قیرسیچمە زەهاو، کهوی ناکریت و دەبی بیگەیه نیتە تاریکاییبەک، له خوینی خۆی خەستتر. بۆیه هەر زوو دالەکانی بەسەر سەریهوه کۆ دەکاتەوه و دەهیلنیت پیشیان بکهون بەرهو دارستانی که بیروونیدا. سەیره هیشتا ئەو هەموو زانستەیی مرووف بەوه رانه گەشتوو: چۆنە ئەو کاتە داھوو لەوپەری دەشتی زەهاووه، بانگی ئەو دالە تیرتێپەرانه دەکات که یێی وایە لەمیژە تیر لێی تێپەریون و کهچی هیشتا بە سوارچاکە کهی نەگەشتوون و سەدان مەتر لێیهوه تێپەریوه و لەگەڵ گەرانهوهی بەرهو داوینی پەشوکاوی، هەموو دالەکان، بەسەر ئەو خالخالانەوه دادەبەزن که هەریه کهو له مامزیک، کهرویشکیکی پێدەشەکانی دەم دالاهوو دەکەن، ناپووتتەوه؟ دالەکان ناوا دابەزینە نیو داوینی داھوو، ئا، ناوا ژبانی ئەو دەفەرە دەستی پێ کرد...

رەنگە ئەمە هەموو رووداوه که نەبیت، نازانم. بەلام دنیام لەژیر ئەو هەموو رەمزانهدا، هەزاران خالی نوستوو خۆیان رنیوهتەوه که له خەو راپەریندرین. خەویک که بە خەونی سوارچاک "باباواز" کۆتایی دیت و دەمو دەست، درنێژی دەبیت. خەونیک بۆ ئەوهی لێی راجلەکی، پنیوستت بە خەوتنیک زیاتر؛ ریک وەکوو ئەو خالەیی داھوو که ئەو شەوه ئەوهەندە راجەنیبوو له روومەتی، خیرا زانیبووی "باباواز" چی لێ قەوماوه و دەبی تا دنیا دنیا، رۆلە و نەوه و نەبیرەشی چاوه رپێ بەئاگهاتنەوهی بن. ریک وەکوو ئەو خالەیی که منەتی بە هیچ خالیک پێش و دواي خۆی نەما و تەنیا هەولێ ئەوهی دەدا نامار و ئاساری ئەو ژیرخانە تەریکه بخاتە روو که لەمیژ بوو هەزاران گەریدەیی لێ پەیدا ببوو بۆ ئەوهی بیدۆزنەوه و دەستیان، پێی وە دراویک بکهویت لەو شارەیی لەمیژ سأل بوو لەو ژیرزەوییه، بە خۆی و دالەکانیهوه، نووستبوون و کەس لێی نەدەزانی دەبی چلۆن بە ئاگیان بێنیتەوه، چلۆن دانەدانەیی ئەو دالە نوستوووانە لەو کونە تەنگەبەرەوه، وە فرین بخاتەوه بەرهو باگی...

بۆیه کاتیک باباواز پری دەداتی که لەو تەختە بەردەیی هەلکەنیت و دووری بخاتەوه له چی پێدەشت و پێخۆری دانیشتوووانیتی، داھوو تەنیا ئەلقەیه ک بە دەوری گەردنیهوه دەکات که له ئەسپەشی، لەو شییە خوینینەیی باباواز بەر نەبیتەوه و بگاتە ئەوان دارستان. بۆیه کاتیک دەگاتە ئەوان دارستان بەسەر سنگی باباوازهوه، چی سێبەرە له خۆی دادەکەنیت و دەیانەخشیت بەو بەرووه پیرانەیی هەزاران سألە یه کهو کلاویکیان لەسەر ناوه بۆ ئیشکدانی

داوینیک که بریاره تیکرا ههزاران دالی له ژین دابراو تیی بکهون و خوا دهزانی بو ههزاران سال بکهون.

کهواته ئەمه ئامار و ئاساری ئیستای ئەو شارەیه: له کۆی ئەو ههموو کۆلانهی که پیش رۆیشتنی داپیره‌ی توراو به‌رهو لیواری ئەشکه‌وته په‌ککه‌وته‌کانی داله‌هوو، به‌دهوری مالباتی خۆی و بنه‌ماله‌ی خۆراگریه‌وه، پاپۆپکه‌ی دابوو به‌دهوراندەه‌وری شارد و مه‌گه‌ر ناسیوانی شار، ئەگینا نه‌یارانی، هه‌رگیز تینه‌ده‌گه‌یشتن به‌چ فیلیک خۆ‌بگه‌یه‌ننه‌ مالی داپیره‌ی بیستی‌به‌ر و له‌ویوه‌ده‌ستدریژی به‌بنه‌ماله‌که‌ی بکه‌ن؛ ته‌نیا چه‌ن کۆلانی لاروله‌وی‌ری نیواونیو ویران، ماونه‌ته‌وه‌که‌ئه‌ویش به‌حاسانی، هه‌ساره‌رووخاوه‌کانی مالی ئەوان، پێشان یار و نه‌یاران ده‌دات و له‌بن هه‌ر داروپه‌ردوویه‌کی ئەو که‌لاوه‌خه‌مبارانه‌ی نیو کۆلانه‌کانیش ته‌نانه‌ت، سوارچاکیکی شار نوستوو و خۆی نازانیت، پێویستی به‌ئاوپرژینیکه‌که‌بیری بالی داله‌نوستوو‌کانی نیو‌کان بکه‌وتیه‌وه‌ و راجه‌نیت. ئەو داله‌نوستوو‌انه‌ی خه‌ونه‌په‌تاکه‌ی باباواز، زه‌فه‌ری پێ‌بردن و بۆت باس ده‌که‌م که‌چۆن داهوو، یه‌که‌یه‌که‌یانی گواسته‌وه‌بو‌زما‌ن. ئەو‌کانه‌ی که‌وتوو‌ته‌ژێر ئەو‌شاره‌وه‌که‌ئێستا هینده‌ی نوستوو‌انی خانوو‌به‌ره‌ی هه‌یه‌به‌تاقی ئاسمانه‌وه‌. جا نییه‌به‌دهوراندەه‌وری شارد ده‌سوورپیتته‌وه‌، پیت وایه‌ته‌نیا دوو شه‌قام گه‌راویت، به‌چاوتروو‌کانیک، ته‌واو‌ئه‌بیت. که‌چی جار وانه‌بوو. ئەو‌وه‌خته‌ی داهوو هیشتا له‌شار ده‌رنه‌چوو‌بوو بو‌رینه‌وه‌ی نی‌رگزی ئەو‌ئێواره‌یه‌، جاری وابه‌وه‌له‌به‌یانیه‌وه‌جا، له‌مه‌سه‌ری شار، ده‌مانتوانی بگه‌ینه‌ئه‌وسه‌ری و سه‌ریک له‌هاورپیکانمان بده‌ین. له‌بیرمه‌جاران، ده‌جار له‌گه‌ره‌کێکدا ون بووم و ده‌یان جار زیاتر له‌کووچه‌و کۆلانه‌کانیدا، سه‌رم لێ شیواوه‌و به‌نیوه‌رۆژیک جا گه‌یشتوو‌مه‌ته‌وه‌جیی خۆم. که‌چی ئێستا ئەوه‌نده‌پانتایی شار بچووک بووه‌ته‌وه‌ده‌لێی، له‌ئاو‌کراوه‌، لایه‌ک بکه‌یته‌وه‌له‌پشته‌سه‌رت، له‌وسه‌ری شاریت و ته‌نیا به‌وه‌رسوو‌رانه‌وه‌یه‌کیش له‌هه‌مان کاتدا، ده‌گه‌یته‌وه‌جیی خۆت. سه‌ره‌رای باری به‌رزایی شار که‌ده‌توانم بلیم ماوه‌یه‌کی زۆره‌، له‌و‌ئێواره‌وه‌که‌په‌تاکه‌بالی به‌سه‌رناوچه‌که‌دا کیشا و باباواز، شووه‌سوارچاکه‌که‌ی داپیره‌ی بیستی‌به‌ر، بو‌یه‌که‌م جار خه‌وی لێ که‌وت و هه‌رچی داهوو هه‌ولی دا، دوا‌ی رۆژیک و هه‌فته‌یه‌ک و بگره‌مانگانیکی زۆریش، خه‌وه‌ری بکاته‌وه‌، نه‌یتوانی و باری به‌رزایی شار، هه‌ر هات و زیاتر رووی له‌ئاسمان کرد، توومه‌ز پاساوه‌له‌چی نوستوو‌وه‌.

سهره تا له رۆژانی یه که مهوه که تاکوته را، مائباتی داهوو له و خهوه نه گبه ته ی باپیره تیگه یشتن و زانیان نهوه چهن رۆژنیکه به هیچ کلۆجیک خهوه ری نابیته وه، دهوری داپیره یان گرت و ههریه که وه به ده برپینی رای خوی، مشووری نه و نه گبه تییه یان ده کرد؛ ته نیا داپیره بوو ده یزانی چی به سهر هاتوو، چی به سهر دیت. نه گهرچی داپیره ههر زوو، نیوه شهوی دوا ی نه و ئیواره که چهن جار بانگی باباوازی کردبوو تا وه ک شهوانی پیشوو، سهر بکاته وه نیو کتیه که ونینه کانی و دوا ی چهن چرکه که تۆزالی دیرینی کتیه کان، هه موو که شی نیو ژووره که یان ده گرت و له گه ل عه تره چه وره که به سهر دیواره کانه وه ده نیشن، ئاگاداری به رزیوونه وه ی باباواز بیت؛ ل، نه و شهوه به هیچ کلۆجیک وه لامی داهووی نه دابوو؛ داهووی بیچاره ش که دوا یی له لایهن ژنانی خانه دانیه وه، ناوی "داتورا" ی به سهر دا سه پینرا، هه تا سپای سالحان خه و له چاوی نه که وتبوو. بویه ههر که دنیا روون نه بیته وه ده نیریت به شوین حه کیمی شاردا و دوا ی نه وه ی چهن رۆژ له گه ل حه کیم، خهریکی به ئاگه یئانه وه ی ده بن و ده زانن باگایی ل بهر نایه ت، وازی لیبدین و لپی ده گهرین تا نه مه خوایه و خوی، رۆژنیک له رۆژان راچه نیت.

نه زانم نه مانه پیوه نندیان به گه رانه وه ی داهووی داتورا وه نیه و رهنگه بلتی به سهرهاتی نه و رۆژانه به ئیستا چی؟ به لام نه وه ی له نیوان نه م رستانه دا روو ده دن، نه و ره مزانه ن که تۆ ده بی، بی که موکوری و پیشودوا کردن، بیانگه یه نیه داهوو. خوی ده زانی گوی له کامه چه مکی نووستووی نیو نه م رستانه بگریت و به نیت دلنی نه رم ببیته وه و بگه ریته وه. بویه پیت وا نه بی له خووه باسی نه و رۆژانه ت بو ده که م و نه که ی یه ک رسته له م چیرۆکه، نه دیده بگریت. خوی نه مه بیستیت ده زانی چی بووه و رهنگه پیشت سه یر بی نه گه ر بلیم ئیستا نه و چه نیک چاوه روانی نه م رستانه یه تا ئاگاداری راچه نینی من و نه وانه ش بیت که نه م رستانه ده گوازه وه بو هه ناوی نادیا ری. ئاوا ده زانی که من له که یه وه هه ستاوم و خهریکم نه ندازیاری رسته کان ده که م و به یی فۆرمو له نه نیه کان وا خوی له لابه لای کتیه کانی باباوازا، جیی هشتبوون بو یه که م له خه و ده ره ریوی شاری چی، یه که م له خه و ده رکراو؛ نه م گپرانه وه یه داده پیرمه وه له سهر مولوکو له کانی هه وا. له و فۆرمو لانه دا نووسراوه که ده بی سهره تا به گپرانه وه ی را بردوو تیکچرژاوه کانی پیش نه و ئاهویه، ده ست بی بکه مه وه که یه که م خه وی له باباواز خست و رسته به رسته، هه وتی شکاندنی به رده کانی ده وری دلنی داهوو بده م. نه ری. نه و برینانه ی به ده وری ده روونیه وه، قه تماخه یان به ستوو و چه نای چهن ساله خهریکن لپی

دهبن به تاشه بهرد و تهنانهت به دهر بهند و چپاش؛ تهنيا به زهبرى رسته، درزيان تي ده كه وپت و دياره هيشتاش هيوايه ك ههيه بو شكندن و ورد كردنيان.

به زهبرى گپرانه وهى ئەم داستانە، تهنانهت له وپوه كه دايره هه رزوو ده زانپت ئەمه ئاهوپه كي پياوانهيه و دواى چهن رۆژ بوى روون ده بپته وه كه ئەم ئاهوپه، سه رهتا له و پياوانه ده دات وا هه وائي نووستى باباواز ده بيستن و بويا ن گرنگ نيه. ئەو رۆژهى كه له ئيوارهيدا، دايره ده نپري له شوپن كور و زاواكانى و دهيه وي به جورىك، ئاگه داريان بكاته وه له و په تايه ي بايره يانى داگرتوو و رهنگه نه شيزانيي كه ئاهوپه كه و ئەگه رى ئەوه ي ده پى كه كه سانپكى ديكه ش بگريته وه. كاتيك روو ده كاته كور و زاواكانى، له چاوى هه نديكياندا، هه زىكي قورسى خه وتن به دى ده كات و بو يه كه م جار دلى داده خورپيت، چۆن. په شيمان ده بپته وه كه بپلي، به لام نازانى بلي به چ بيانوو يه ك بانگهيشتى كردوون و پي شوورهي ده بپت قسه كه ي بخواته وه. پى ئەوه ي بيه وپت، قسه كاني ئاوا ده ست پى ده كات: باپيرتان نه خو ش كه وتوو ه... هه موو كور و زاواكانى بو ساتيك ده شله ژين. قهت بيريان له وه نه كردوو ه ته وه كو شكه كه ي سه ر زمكان كه ئەو هه موو ساله داهوو چيروكي بو لى گپراونه ته وه، پى باباواز، چۆن ده مي نپت. بو يه سه رهتا چرپه چرپ و دواتر ژاوه ژاوه ده كه وپته نيويان و كوره گه و ره كه ي ئيزنى ئەوه به خو ي ده دات، به پيچه وانه ي دابونه ريتى ديرينيان كه قهت تا ته واو بوونى قسه كاني دايره، ئيزنى قسه يان به خو يان نه داوه، قسه كاني دا يكي بپريت و بلي: نه خو شى چى؟ له كه يه وه؟ ئەه ي بو باستان نه كردوو ه؟ داهوو پى ئەوه ي بشله ژيت له پرسيارى كوره كه ي، داوايان لى ده كا ئارام بن و نه هيلن خه لكى شار به م شته بزانن. جا به سه رياندا ده گه رپت و له گه ل نه وازش كردنى هه ريه كه و شوپنيكي سيمايان، په نا مليان، يان سه ر و شانيان، هه ولى ئەه وه نكردنه وه يان و دريژه دانه وه ي به قسه كاني ده دات.

«من له ميژه چاوه پروانى ئەم نه خو شيه ي باباتان بووم، مه لپن خه رفاوم. راستى بيژم، له ماوه ي ئەم سه دان ساله دا كه هاوژين بووين، هه زاران جار خه ونم به وپران بوونى ئەم زمكانه ي ژير داو پتمه وه بينيوه. هه ميشه ش وپرانى زمكان له باباوازه وه ده ستى پى كردوو ه له خه ونه كانمدا. هه ميشه ش يه ك رووداو و يه ك به سه رهات، شارى پيكاوه، ئەگه رچى هه رجاره ي له لايه كه وه نيشانم دراوه. چپاكان ده بنه وه خورى و رووباره كاني ده ورى شار، يه ك له دواى يه ك ده بنه هه لم و رپگه و بانه كان هه مووى هه لده وه شپينه وه و چوزانم، پنده شته كان يه ك به يه ك ده رووتينه وه له چى كارمامز و كه و باره. ئەشكه وته كان ده بنه ئەنواى په ككه وته كان و

زیندووانی شار، پیش مردن، قهبره کانیاں دیاری ده کهن که بخزینه ناوی و ههتا مردن تییدا بجهوینهوه. ههر قهبره و دهرویت له پهنا ملی چرچتیکهوتووی شاردا و خه لکی پیی ده لپن ئاپارتمان و تیی ده خزین. هه همیشه سیبه ری ئه و قهبرانه، جا هه رجاره ی له لایه که وه، ده که وپته سهر زمکان و ئه و سیبه رانه ئه وهنده قورس و تیژن، که دار و دیواری زمکان، ده تونینته وه و له ماوه یه کی زور که مدا، هه موو نهومه کانی سهره وه مان رووه و رووخان ده چیت و به سهر نهومه کانی خواره وه ماندا، داده ته پیت. ئه ری روله کانم، به م زووانه، هه چ شارکی لی نامینیت و قهبرستانکی حه وانچه له م ده قهره، جیی شار و مردووانیکی ئه وهنده ئه وهنده ی، جیی دانیشتووانی ئه نده هوو ئه نده هووی ده گریته وه. جا له و خه ونانه شمدا، ههر جاریک هه مووی ئه مانه، به ئه ویه ک ده ست پی ده کات که یه که م جار، ده دات له که لله ی باباوازان و داخه که م هه مووتان ده گریته وه، کوره کانم! ئه ویه ک که نه خو شینه که ی، خه وتن و ههر خه وتن و ههر خه وتنه و تا ماوه یه کی نادیار، هه ستانه وه ی به شویندا نایات و ههر ئه مه وا له شار ده کا که مانه وه تییدا ئه سته م بیت. خه ویک که ده تانکاته دوو ده سته، زوربه تان له سهر شار و به شیکیشتان له ژیر شار، هه تا کاتیکی نادیار ده نوون. نازانم چیتان لی بکه م، نازانم چونتان له و په تابه ده ریا ز بکه م؟»

ده لپن قسه کانی ته واو نه کردووه داپیره، که یه که مین که س که زاوای بیستو حه وته مینی بووه، گوایه، له باوه شی خیزانه که یدا ده بوورپته وه و هه موو ئه وانه ی له وپن به هه راسه وه سه یری ده کهن و هه ندیکیان به هه له داوان ده وری ده گرن. خیزانه که ی که ده ستی یه ک له کوره کانی خو ی گرتووه تا زهنده قی نه چیت، به قورگی ئاوساوه وه، داوای ئاو ده کا تا چهن دلۆپیکی لی پیرژینیت و وه هوش خو ی بینیتته وه. قسه که ی ته واو نابیت که کوره که ی ئه و زاوایه شی به دهردی میرده که ی ده چیت و ده رووخیته نیو باوه شی کچه که ی داهوو، جووتیک مه یت به سهر لیژیایی مه مکه کانی کچه که یه وه به ره و کان ده بنه وه. ره نگه ههر بویه کچه که ی چیتر خو ی پی راناگیریت، ده قریشکینیت. تاکوته را له مسووج و ئه وسووجی دیوه خانه وه، کور و زاوا و کوره زا و کچه زای داهوو، ده که ون و ده خه ون، به پرخه پرخ و به وپه یری بیخه می و ئه رخه یانییه وه. قریشکه بهر ده بیته ژنان و کچانی بنه ماله و ته نانته چهن که س له ژنانی خانه دانه که ی، هه لده کوتنه سهر داپیره و یه کیان به وپه یری رقوقینه وه، به ربینگی ده گریت و به سه ریدا دهنه رینیت "هوی! سیحربازی پیر، دیسان چ سیحرینکی دیکه ت به ده سته وه یه؟

سهرئاسن، هه ئيانسيئنه...". به لام داپيره، بې ئه وهى خوځى بشه مزيتيت له سووكايه تى كچ و بووكه كاني، دهست دهخاته سهر شاني يه ك دوويه كيان و به ئارامى دهست بې ده كاته وه:

«رؤله كانم، گرنگترين رؤلى ئه م به سهرهاته، ئيوه ده يگيرن، ئيوه. ئيوه ده توانن به هيمنى چاره ي ئه م ئاهويه بكهن و نه هيئن لانيكه م منداله كانتان، ئاخ منداله كانتان...»

يه ك له ژناني خانه دانه كه ي، قسه كه ي بې ده برپيت و ده قيژيني به سهريدا «نه خير، تو مافي منداله كاني ئيمهت نيه، بزانه چي ده لپيت...»

بيده نكيه ك هه موو ديوه خان داده گريت. داهوو، بې ئه وهى ئاور بداته وه كه بزاني ئه و قسه يه له ده مي كې هاتووه ته دهر، سهر داده خات و بو يه كه م جار له و سهدان ساله دا، روو ده كاته دهرگا نه نيينيه كه ي ژووروى ديوه خان كه له پشت چهندين په رده ي رهنگا وره ننگه وه، شار دراوه ته وه.

دهرگاي ديرين: ديرينترين دهرگاي مالى داهوو، دهرگايه ك بوو كه ته نيا چهنه كور و كچيك له نوبه ره كاني داهوو، بينيبويان و ئه و يش دوو به شي له بيريان نه مابوو له كوئوه دهست بې ده كات، ده بپت چؤن وه ژوورى بكه ويت. دهرگايه كي زهردي رزيو كه به قوفليكي سه وزى تير، كهوت گاله درابوو. كليله كه ي، ته نانه ت به دهست باباوازيشه وه نه بوو. ته نيا داهوو، كليله كه ي له مليدا بوو، ئه و يش پيويستي به ويديك بوو كه له مليدا بيدوزيته وه و دوايش ده بوو دهست بگريت به په ته كه يه وه هه تا ده سوورپيت و ده سوورپيت و ده سوورپيت و ده كه ويته سهر تليشي مه مكي. ئه و يش شانس بوو، جاري وا بوو ده شكه وته سهر تليشه تيراماره كه، كه چي داهوو نه يده تواني دهرى بينيت، تومه ز به سووچيكي ئه و تليشه خوئوخوره فير بووه كليل. توومه ز وه رسووراني به و ئاوازانه وه به نده كه له بالوه شاني داله نوستووه كاني ژير كانه وه به رز ده بنه وه و خوا ده زانيت، كه ي ئه و ئاوازانه هه لده ستن هه تا داهوو بسوورپينه وه به ده وري سووري ئه و مانگه يدا كه دوور كه وتبووه وه له خوړه سووره ننگه راوه كه ي داوئني. دوايش ده بوو كاتيك له ملي ده ريده كيشيت و ده يخاته نيو كلؤني دهرگا كه وه، ئه وه نده به و ويده، بسوورپينيت و كلؤنه كه ي بې هان بدات، هه تا به ودمي ده كريتته وه. يه كه م ديپري ويده كه ريك ئاوا ده ستي بې ده كرد: «ئهى ده هنده ي گياني پر شكؤ به هه ركه خوئ مه يلت لپي!»، كليل، به موگناتيزي ودمي يه كه م ديپري ويده كه، وه رده سوورا و هه تا ديپري دووه م به زارى داهوو ده هاته گو: «ئهى ئه فرينه رى زه كاوه تي هه ره، كه گياندارانت هه ميشه ئاوا مه ده وشتن». ئه وسا مه ده ووش داهوو، به كلؤنه وه ئاويزان.

جا سووری سیهم دهستی پښه کرد و ئیتر کلیل تیگه یشتبوو له بهزمه کانی کرانه وه و ده میک بوو ده یزانی ده بی مل بدات به و هموو ودمه ی له گه ل عه تره چه وره که ی نیو باخه لی داهوو، ده پڙا به سهر دار و دیواری شارد. «ئهی ئاشنا به سووچه ده رده داره کانی ده روونم که من ناتزانم، تومه ز هه ر نا بی بتزانم...» کلیل به عامی ئاشکرا ده که و ته هه له که سه ما له کونی کوئی کلوندا و وپرده کانیش ده سوورانه وه به دهوری ده هه ندهیدا. ئه و وپردانه ته نیا شتی که بوون که داهوو، هه تا کوئی نه ی توانی بوو گوئی لی بگریت و هیشتاش هه رکه س نه یزانی چون، چون دینه سهر زمانی و ده بن به کرانه وه، به کران.

چهن ژنی که له وانه ی خویشیان ده ویست، هه وئیان دا فریای بکه ون و نه هیلن ده رگا که بکاته وه، داهوو. ئه وانه شی له میژ بوو رقیان لی هه لگرتبوو، دوا ی ئه و دیو ده رگا که و تی، ناویان لی نا داتوراو. به لام نه بیریه کی، به ری هه لمه تی ژنانی گرت و نه یه یشت ده ستیان به رن بو شانی، قوئی، بو هیچ کوئی ئه ندای جار هس له زه مینی، خیرا دهستی کرد به دارشتی که لیمه له هه وادا و ئه وه ی به سهرهاتی ئه و روژانه بوو له داهاتوو و دانه هاتوو داپیرهیدا بینیبوو، له هه وادا تواماری کرد. هه وانووس بوو، ده یزانی چون، وشه کان به ئه ستوی کامه مولو کووله وه به جی بیلیت بو زه مان که خه لکی، گوئی بو گپرانه وه کانی رادپرن و داوه شین. به هه ر ئیشاره تیکی ئه و نه بیریه ی، ئه لیکترونه کانی جهسته ی داهوو، وه ها ده شه مزان و ژیان بزر ده بوو له سایه ی ودمی داپیرهیدا، که نه ده کرا ده ستت به ر شوینیکی کراسه دوشداما وه که ی بکه ویت و نه پوئته وه.

وای لی دی هه موو ژنانی شار له ده رگا و بانی خانوو هه وره ی داپیره ی شاره وه، ده چنه ژوور و به ژاوه ژاوی خوین و قیژاندنیان به سهر کچ و کوره کانی داپیره دا و دوا جار به سهر سه رچه پوئی نه بیریهیدا که هه ر به شه مزاندنی هه و، خه لکی بیئاگا له ده رگای دپرن دوور ده خاته وه هه تا داپیره ی، خوئی له هه موو سیبه ره کانی داکه نیت؛ هه وئی هه ستاندنی باباواز ده دن. پینان وا ده بی ئه و ئه ویه به هه ستانی باباواز کوئی پی دیت. سه رته ده روازه ی ماله گه وره که ده شکینن که ده که ویته چه قی زه مینیکی چوارگو شه له و په ری شارد که له هه وت نه وم له سه ره وه و شه ش نه ومیش له ژیر عه رزه وه دروست کرابوو. عاشقی سیانزه بوو، داهوو... پی بیلیت، بو نه ومه کانی خواره وه ی گه وره ماله که ی، بی پیلکانه و ته نیا له ری په یزه یه کی گوریسچی پیره وه، ده کریت بوئی وه خوار بکه ویت، خیرا خوئی ده زانی باسی چی ده که م و ده یداته پر مه ی گریان. نه وم هه بووه له و ماله دا، هیشتاش به وه رگورانی شار به و ئه ویه پیاوانه

و وەرتۆرانی داپىرەى نەزانىو و نھۆمى چواری خوارەوھى پىم واپى، ھىشتاش ھەر خەو بە چىاکانى دەوروبەرى شار و ھەوت نھۆمى سەر عەرزى خۆيەو دەبىن و پىيان وايە دەپى رۆژىک، چىھا ئەسپى سەرکەشى تىدا پەرورەدە دەکرىت، لەوئو بەگەرئەو بۆ کوئىستانەکانى لاملى داھووى بىسپىبەر کە وای لى ھاتوو شەوانە تا بەيانى لە دیوارەکاندا، قسە بۆ نەو و نەتیجە و نەبىرەى دەکات. ئەوئ شوئى پەرورەدەى ئەو کەسانەى کە داھوو، لە گەردنیاندا ئەسپەکانى خۆى بىنیوئەو و خىرا پى یە کودو ئەمرى بە دایکەکانىان کردوو ئازادىان بکەن بۆ نھۆمى پەرورەدە و بە باوکەکانىانىشى ئەمر کردوو تا گەرانەوھى ئەسپەکان، پاسەوانى دلى ھاوسەرەکانىان بن و نەھىلن تەمى کىوان، زەفەر بە ئەگرىجەکانىان ببات، نەھىلن چىتر ھىچ داللىک، تىژ دابەزىتە نىو ئەو داوئە کولانە و ھەتا بن عەرز، رۆبچىت بە چى پەردوودايە. دواى ئەو، ئەو مندالانە یە کسەر لەبەر چا و ن بوون و بە دەستى داپىرە، لە رىگەى پەيزە پىرەکەو، دەخزىندرانە نھۆمەکانى خوارەو. لەمىژ بوو پەيزەى کى پىرى وە لا نابوو بۆ دەربازبوونى نەبىرە گوناحەکانى کە رىک بە دەستى خودى داپىرە دەبوو بىرئە خوار و رادەستى پارىزەرانى نھۆمى چوارەم و خوارووترىش بکرىن. لەنىو ھۆلى پىرۆزى گەرەمالە کەى ئەوان بوو، سالانە ئەو ھەموو بەپىرۆزکردنە رووى دەدا و چەندەھا ئەسپى سووچنشىن، پىشکەشى نھۆمى پەرورەدە دەکران کە ئامادەى گەرانەوھىان بکەن. بەلام کچ و بووکەکانى، وایان لى ھاتبوو، یەکەو بەرقىکیان لەسەر لەپى دەستیان نەخشاندبوو بۆ ئەوھى تەنیا بەرەرەکانى داھووى پى بکەن. شەوانە ھەر بەو بەرقە، کۆلان بە کۆلانى شارى سەر زمکان دەگەران و نە دەیانھىشت مىرد و کور و براکانىان باگا بىنەو کە دالە نووستووھەکانى ژىر شار راجلکەئىن لەو خەونە سەدان سالەى.

جا ئەمانەت لەنىو ئەم ھەوايەدا بۆ دەنووسم کە تەنیا جىگۆرکى دەکات و ناگۆرئىت. بۆ ئەوھى بزانیەت دەرگاگانى ئەو کانەى بەم ھەموو فیل و کەلەکە، ھەولم دا تىتەگەىنم چۆن لىیەو تى دەخزىت بۆ دامران، دواى ئەو تىشکانە دەکرئەو کە لەو تىسکانەو سەرچاوە دەگرن وا لەبن بالى ماندووى ژنانى ئەو شارەو دەست پى دەکرئەن کە بۆگەنىوى گەبىوئە چىاکانى دەوران دەورى ئەو شوئەى وا سەردەمانىک ناوى زمکان بوو و کەس پى نەزانىو. بەلام ئىستا بە شتىکدا رۆچووئە خوار کە گوايە پى دەئىن؛ مۆبایل.

پى بلى...

بانە، پایزى 2018